

så indgående, det er nemlig en genfremsættelse, den kom også sidst. Der vil jeg sige, at dér fremgår det jo helt klart, at vi har sagt, at vi synes, vi skal afskaffe de grønne afgifter og erstatte dem med joint implementation. Så det var i det lys, at jeg tænkte, hr. Glerup var blevet så begejstreret, at også det forslag ville glide ind.

Men ellers vil jeg sige, at den direkte sammenligning mellem grønne afgifter og joint implementation da ikke hænger sammen. Det har ikke noget med hinanden at gøre, men det var mere det forslag, som jeg opfordrede til, at man støttede.

Må jeg så ikke sige til hr. Søren Kolstrup: Jeg tror ikke, det gælder den troværdighed til ulandene. Den tror jeg vi har. Men ulandene vil have svært ved at forstå, hvis ikke vi er interesseret i også at investere sammen med dem i rener teknologi, sammen med dem i at kunne nedbringe CO₂-udslippet.

Og dér har der jo været en forfæjlet politik, som Enhedslisten desværre har sikret her i Folketinget, nemlig at man har kunnet sikre, at dansk erhvervsliv er blevet påført den ene voldsomt stigende udgift efter den anden for en lille reduktion i CO₂-udslippet, hvorimod hvis vi tidligere var gået ind i joint implementation, så ville danske erhvervsvirksomheder kunne have investeret en del i de lande, der ligger omkring os, hvor man får meget mere miljø, meget mere CO₂-udslipreduktion for de samme penge. Det er der vel heller ikke mange tilbage der ikke mener mere. Jeg ser Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, vi har været ude at rejse i Østeuropa, og også vi så det. Så jeg tror sådan set, at den troværdighed er helt klar.

Henriette Kjær (KF):

Meget er blevet sagt, og meget bliver sagt om drivhuseffekt, temperaturstigning og CO₂-udslip. Man hører mange dystre udsagn, mens andre maner til besindighed og ikke mener, at vores CO₂-udledning har så stor indflydelse på de temperaturstigninger, vi er vidne til. Som det allerede er sagt, fortæller tallene os, at koncentrationen af CO₂ er steget med 40 pct., men gennemsnitstemperaturen er steget med lidt under ½ grad de seneste 100 år. Og langt den største del af den her temperaturstigning er så sket inden 1940. Jeg er dog ikke i tvivl om, at der er en sammenhæng mellem CO₂-udledningen og temperaturstigningen.

Men der skal være de rette proportioner i det, vi diskuterer. Det Konservative Folkeparti har

hele tiden været positiv over for, at man satte nogle politiske målsætninger for reduktionen af CO₂-udledning, og vi har hele tiden støttet planerne for en reduktion af udledningen. Men det betyder ikke, at vi ikke vil sætte nogen spørgsmålstegn ved de målsætninger og tage dem op til revision en gang imellem, for det mener vi der kan være saglige belæg for.

På internationalt niveau er vi forpligtet af Riokonventionen, som det tidligere er nævnt, og af Kyotoaftalen, der lægger op til, at vi skal reducere udledningen med 25 pct. inden år 2010, også set i forhold til 1990-niveau. Og disse målsætninger vedkender vi os. Men det skal ikke være nogen hemmelighed, at vi ønsker, at man gør vores CO₂-regnskab op på en anden måde, end det er tilfældet i dag. Vi ønsker, at Danmark bliver vurderet på grundlag af de korrigerede værdier, hvor man tager højde for klima, import og eksport af elektricitet samt grænsehandel med benzin og dieselolie.

Det skyldes, at vores CO₂-udledning er meget følsom over for ændringer i import/eksport af elektricitet. FN's Klimasekretariat har endnu ikke accepteret den danske opgørelsesmetode. Det mener vi man bør arbejde på at få ændret, således at tallene afspejler virkeligheden i stedet for, at vi faktisk bliver bonet for et forbrug, vi ikke har.

I Det Konservative Folkeparti ser vi det som en fordel, at Danmark er i stand til at eksportere el produceret på forholdsvis rene kraftværker, og det er en eksport, vi faktisk mener bør udbygges, hvis det er muligt. Men det kan ikke passe, at den her eksport skal give os miljøproblemer.

Hvordan Energistyrelsen er kommet frem til, at det i gåseøjne kun koster en halv mia. kr. om året at føre den CO₂-politik, vi fører i Danmark, står ikke helt klart, men andre tal tyder på, at det koster væsentlig mere.

Oliebranchens Fællesrepræsentation har skønnet, at det koster 10 mia. kr. om året at føre den danske CO₂-politik, og det er altså en stor talmæssig forskel. Det Konservative Folkeparti ønsker på den baggrund nogle beregninger, der tydeligt viser, hvilke omkostninger der er forbundet med den danske CO₂-politik. For vi skal jo stille os selv det spørgsmål, om vi får miljø nok for pengene.

Vi skal ikke bare gøre de ting, vi gør, for vores gode samvittigheds skyld. Vi skal handle, fordi det virker og har afgørende betydning for vores miljø. Det må være en klar forudsætning.